

BADAL

temmuz | 2025

| Mustafa Işık | Fatih Tezce | Rana Hümeysra Küçükaydın |
Yağmur Aydoğdu | Rabia Şeker | Büşra Alan | Salih Gündüz |
Salih Muratoğlu | Sinem Dursun | Esra Çakır | Funda Yürük |
Neslihan Polat | Dilara İmancı | Neslihan T. Altun | Osman Akçay|

fotoğraf: fatih tezce

UÇURTMAYI VURMASINLAR

Temmuz bütün güzelliğiyle sırtımıza biniyor... Mutluyuz... Sırtımıza binen mevsimleri ağırlamaktan memnunuz...

Çocukların uçurtmaları havalanıyor gözlerimizde... Gönlümüzden bir heyecan havalanıyor... Umutluyuz...

Kendi çocuklarımızın gözlerine baktığımız gibi bakıyoruz mahalledeki çocukların gözlerine de... Hatta okuldakilerin... Hatta sokaktakilerin... Hatta ve hatta... Dertliyiz...

Nisan güneşiyle bahar geleceği müjdesini vermiştik... Hatırlıyoruz... Sözünü tutan bahar mevsimine kalbimizi bırakıyoruz...

*

Bu sayımızda yine bir sürü genç şairin sözüne yer verdik ve vermeye de devam edeceğiz. Badal Edebiyat yeni isimlerin ilk kapısı olacak. Hepsini çok seviyoruz.

Ekim 2025 sayımızda -nasipse- görüşmek üzere...

Fatih TEZCE

KÜNYE

Editör Fatih TEZCE

fatihtezce55@gmail.com

www.fatihtezce.com.tr

facebook / Instagram/ X:

Badal Edebiyat Dergisi

Mevsimlik dergidir, 3 ayda bir yayımlanır

Lise öğrencilerinin eserlerine öncelik verilir.

Telif ücreti ödenmez, ücret karşılığı şiir de yayınlanmaz.

Yönetim yeri: Bafra/SAMSUN

MUSTAFA IŞIK AKŞAMIN GEZGİNİ

ölen sen misin ki
gözlerine asılı kızılılıkta
avuçlarını göğse serersin
denizler dolusu zaman
dururken heybende,
nefeslik anın hesabıyla
dökük tekneler gibi
suyu vurma telaşındasın
geceleeri köprü altında
besmelesiz kesilen
iblisin tanrısına öfkelenir
gündüz, sokak lambasını
yakmaya kalkarsın
yolun bittiği tümsekte
bana adımlık yol olursun
yeryüzünden, gökyüzünden
yedi düvelden toplanan
mahşerin alaca atlısısın
pınar serinliğidir gülüşün
bilirim, kolay değil yaşamak
nereden doğarsa güneş
gözlerin köşe bucak...
sen, eşkıya aldırılmazı göçebe
kından çıkmaz kılıçtır sesin
ezberletir hayat gitmeleri
milattır, sözün bittiği yer
gün, rüzgârın saçını yolduğu
yorgun teknesidir denizin
ey çiçeği biçmeye makas dilim
ağaç kovuğundan yüreğimi
akşam seyrine mi bıraktın?

FATİH TEZCE

AKŞAMIN SONU

*İçime yaslanan zamanın sonunda
Açığa vurdu sabah rüzgârı
Narçiçeği renginde beyazladı gece
Sol yanımda gölgen açtı*

*Yolumda uzayan ikindi vaktinin
Birbirinden habersiz adımlarından
Çıkarıp temizliyorum dualarımı
Annem oluyor bir ses aniden
Uyanıyorum, korkum kollarımda*

*İncir ağacının akşam olduğundaki hüznünü
Anlatıyorum yapraklarına, hep dinliyorlar
Çocuklar geçiyor sokaktan –toprak sokaktan-
İncirin çarpık tadı ağızlarında*

*Yorulmuş bir ateşin teninden doğuyor
Annemden kalma eksikliğim
Duvardan duvara değişiyor renklerin tonu
Mahalledeki çocukluğumdur akşamın sonu*

RANA HÜMEYRA KÜÇÜKAYDIN **SÖYLENTİLER**

İnsan kendi zihninin labirentine hapsolmuş bir varlık. Sürekli bir neden arayışında ve bir anlam peşinde insan. Ama belki de evrendeki en büyük yanılgımız her şeyin anlamlı olduğunu varsaymamızdır. Belki bazı şeyler sadece vardır. Ne bir amacı ne de sonu olmadan vardır.

Ve bir gün düşüncelerim sustuğunda anladım ki sessizlik de bir cevapmış...

YAĞMUR AYDOĞDU

KONUŐAN GECELER

geceleri ay misali parlak
gündüzün güneői kadar sıcak
sessizlikle konuşur geceler
kalbimle anlarım seni
gündüz bile kıskanır geceyi
gece oldu mu ay bile kıskanır seni
Çünkü gözlerinle yarışamaz
ne bir yıldız ne bir gökyüzü

RABİA ŞEKER

KAYBETTİM

Kaç gün oldu bilmiyorum
Mezar başında sabahlıyorum
Aklımı yitirdim duyuyorum
Haklı kim bilmiyorum?

Seni kaybettiğim günden beri
Gelmeni bekledim geri
Üstüne kara toprak serpilince
kabullenmedim gittiğini

Her yerde seni görüyorum
Olur olmaz ses duyuyorum
Elimi bırakma istiyorum
Peşinden unutuluyorum

Yine kabus oldun uyandım
kendi kendime durup baktım
Sesini duymak yerine
Mezardaki ismine ağladım

BÜŞRA ALAN

MAVİ SUSKUNLUK

Deniz

BildiĐimiz tüm dilleri unutmuş gibi
Yalnızca dalgalar konuşuyor bu gece
Yorulmuş belli
Kıyıya vuran her su damlasında
Eski bir hikayenin ağırlığı var

Bir sandal geçiyor uzaktan
İçinde kim var bilmiyorum
Ama giden hep var
Ve kalan hep eksik

Balıkçılar ağlarını topluyor
Denizin avuçlarında sustuĐu gibi
Kim bilir hangi hayalleri çekiyorlar kıyıya
Kim bilir hangi düşleri bırakıyorlar geriye

İskelede bir ocuk
Ayaklarını suya sokup bekliyor
Sormak istiyor denize:
"İnsan maviyi neden özler?"
Ama deniz
Yalnızca kıyıya çarpıp çekiliyor geri

Ve sabah olduĐunda
Deniz bütün suskunlukları yutmuş
Sonsuz bir unutkanlıkla
Baőka bir hikayeye başlıyor.

NECMİYE BULAT

KARANLIK GÖZLER

karanlık yollar aralıksız bakışlar bırakır
aralıksız bakışlar karanlık yollara açılır
resimler bile kararır bu yollarda bazen
anılar kalır geriye soluk resimlerden

ne zaman gözlerine baksam eski anılarımızı
layıkıyla saklarım karanlık anıları
ışıksız yerler saklar gölgelerini
kelimeler sürükler ışıktan karanlığı

geriye kalan tek şey anılar olur
bizi ayıran tek şey zamandır
senden her saniye artık yaşamdır
layıkıyla saklarım kör anılarımı

eminim ki sen de düştün
karanlıklardan diğer karanlığa
resimdeki siyah boya gibiydi gözlerim
senden sonra

SALİH GÜNDÜZ

BİHABERSİN

Bahçem çiçek açmaz..
Sudan, topraktan bi'habersin..
Kuş uçmaz, kervan geçmez..
Yoldan, izden bi'habersin..

Kuytu köşe saklanırsın..
Gözden, izden bi'habersin..
Anca gönlümde aklanırsın..
Sevda denizinden bi'habersin..

Susmak kime yaramış..
Dilden, sözden bi'habersin..
Bakışın ile yürek kanamış..
İlaçtan, devâdan bi'habersin..

Taht kurmak yasak yurduna..
Nizâmdan, intizâmdan bi'habersin..
Dizsen de sıralı kör kurşuna..
Nişan-ı hedeften bi'habersin..

Aşıkî dilim söyler durur..
Hüsn-ü zândan bi'habersin..
Heran gönül sazım vurur..
Türkü'den şiirden bi'habersin..

SALİH MURAOĞLU

VAKT-İ DEVRAN

Dün doğum, bugün yaşam, yarın ölüm!
Geriye senden ne kaldı !
Hayırlı evlat, hayır hasenat, mal mülk...

Çok değil vakti gelince adın silinecek mezar taşında
Sığınacak, teslim olunacak elbet Allah olacak...

Umutsuzluğa kapılma, iman ettik
Dünya fani-gelip geçici
Kalıcı, ebedi ahiret var...

Evlatları ve onların sonrasını düşündün ya
Senden önce, senin gibi düşünenler vardı
Sahi onlardan ne kaldı
Belki silindi, belki silinmedi mezar taşı kaldı...

Dün anne babanın umudu, bebeği, geleceği
Bugün umudun, geleceğin başkalarına kaydı
Sev ve sevil zaman anı
Hüzünlenmek de insani
Beşer geldi, beşer gitti
Bedendir giden, ruhun mu yani...

SİNEM DURSUN

UMUT IŞIĞI

Kaptırıp kendimi bir ışığa
Sonunda mahkum olmak istemem karanlığa
Bazen yalnızlık sandığım şey
En büyük kalabalığımdı aslında.

Düşününce anlıyorum bazı şeyleri
Söylediğin sözlerin kalıyordu izleri
Fakat her daim sustuk / koşan atlar gibi
Bize öğretilen sessizlik gibi.

Uçurum kenarında biriken insan gölgesi
Önünde hayat, gerisinde izleri var gibi
Bir beklenti belki de bir umuda tutunur
Yaşamayı beklerken seni bulmak gibi.

ESRA ÇAKIR

HER ŞEY SENSİN

dinlediğim bir şarkıda
yazdığım şiirin hecesinde
okuduğum her kitapta
baktığım sensin

her nefes alışımda
ve göz kırpışımda
hayata anlam veren
yandığım sensin

boş terk edişleri
sebepsiz gidişleri
anlamsız yitişleri
bende unutan sesnsin

NESLİHAN POLAT

BEN BİLMEM

ben bilmem seni unutmayı
sensiz kalmayı da
bilmem
kalamam da sensiz

ben bilmem senden öncesini
senden sonrasını da bilmem
ben bilmem sessizliği
sensizliği de

ama öğrendim sonunda sonrayı
bundan sonra anılar hatırlar seni
ben değil

DİLARA İMANCI

GECE İLE DOST

içimdeki de dışarıdadır benim
kalmaz orada ebediyyen
kalır ise bir hassasiyet
onu da saklar bir acı uzayıp giderek

geceyi anlatırım size ben
göreceksiniz o an sahiden
ne iyi bir dost olur geceden
daha hayırlıdır boş vakitten

karanlığa gizler ebedi sırları
uzayıp götürür sonsuza yaşamı
giderken de verir nice umutları
bırakır ardında avcumda duaları

NESLİHAN TUANA ALTUN

VİP MEZAR

koştun da koştun neye yarar
marka giydin son karar
altın saatle lüks arabalarla
sonunda yatarsın daracık çukurda

sosyal medyada at havanı
likeler göğе ulaştı
hep etiket hep story
toprakta bitecek ama hepsi

kimi tabutta kravatlı
yok kefende rahatlığı
yok zengini fakiri
çukurdur hep finali

OSMAN AKÇAY

GÖNÜL KÖPRÜSÜ

Ne saray bahçesinde açmış gonca bir gül ol
Ne saray duvarına konmuş kocaman bir taş
Hapis olduktan sonra sürekli bir saraya
Çiçek veya taş olsan ne fark eder arkadaş

Çık sarayın içinden bütün dünyayı dolaş
Yeni insanlar tanı yeni yerlere ulaş
Gönüllerde köprü kur tüm insanlarla kaynaş
Bir ülkeye baş olsan ne fark eder arkadaş

Uzun bile yaşasan ömür hep gelir kısa
Yeter ki hiç olmasın dostluktan yana tasa
İnsanın gözü doymaz altınla dolsa kasa
Bir görmezde kaş olsan ne fark eder arkadaş

Tufanlar sakinleşsin çarpınca kımıltına
Binlerce dostun koşsun duyunca çağıltına
Göğebakan yön dönsün görünce ışıltına
Yaşasan yüz yaş olsan ne fark eder arkadaş

